

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Richarda Bureša v trestnej veci obžalovaného **R. K.** pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 09. decembra 2014 o návrhu obžalovaného R. K. na odňatie a prikázanie veci inému súdu, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného R. K., sp. zn. 3 To 117/2014 sa Krajskému súdu v B. **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu B. V z 05. mája 2014, sp. zn. 4 T 6/14 bol obžalovaný R. K. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 246/2012 Z. z.

Za to mu bol podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody poškodenej A. J., nar. XY v B., bytom G., vo výške 75 € a poškodenej Mgr. Ľ. K., nar. XY, bytom U., vo výške 75 €.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie obžalovaný R. K.

Pred otvorením verejného zasadnutia odvolacieho súdu 22. októbra 2014 obžalovaný navrhol, aby jeho trestná vec bola Krajskému súdu v B. odňatá a prikázaná inému krajskému súdu.

V písomnom podaní doručenom krajskému súdu 04. novembra 2014 obžalovaný tomuto vytkol, že pri rozhodovaní o jeho väzbe postupoval nesprávne, pretože neodstránil chyby, ktoré v podaných opravných prostriedkoch napadnutým rozhodnutiam vytýkal a tieto vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 2 Tpo 30/2013 a 2 Tpo 48/2013 ponechal bez povšimnutia. Zároveň poukázal aj na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 79/02 a III. ÚS 163/03 zaoberajúce sa problematikou práv väzobne stíhaných osôb.

Na podklade predloženého návrhu Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk, ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie však treba zahrnúť aj prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal.

Z písomných vyjadrení sudcov Krajského súdu v B. vyplýva, že sa zo žiadneho dôvodu necítia byť v predmetnej veci zaujatí.

Na podklade týchto skutočností možno konštatovať, že najvyšší súd doposiaľ nezistil žiaden dôležitý dôvod (akým je vylúčenie všetkých sudcov daného súdu alebo ako sú okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, ako predpokladu spravodlivého konania a rozhodnutia alebo pochybnosti, či u miestne príslušného súdu možno zaistiť dodržanie základných zásad trestného konania uvedených v § 2 Tr. por.), ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému súdu, ktorým je Krajský súd v B. a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V B. 09. decembra 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová